

ikke ubetydelige Beløb fra forskjellige Overformyndier i Landet maatte sættes i Creditforeningsobligationer, og Følgen deraf har atter været, at enkelte Umhyndige, da vi ikke havde haft Massebestyrelse, for Overformyndierne omkring i Landet, ofte tabte meget betydelige Beløb. Dette var jo væsentlig begrundet deri, at Overformyndierne, som ikke kunde faae Pengene udsatte i faste Eiendomme, kun havde dette ene Papir, hvori de kunde anbringe Midlerne. Det er altid en meget stor Fordeel for dem, der skulle anbringe Penge, at de have forskellige Værdipapirer at vælge imellem, saaledes at de til enhver Tid kunne tage det Papir, som de ansee for det sikreste og meest betryggende til en given Tid. Derfor forekommer det mig at være ganske i sin Orden, at man giver Overformyndieret Myndighed til ogsaa at anbringe Pengene foruden i Creditforeningsobligationer ogsaa i danske Statsobligationer eller andre indenlandske Værdipapirer. Jeg troer, at det er rigtigt, at man indskrænker sig til indenlandske Værdipapirer, da man meget let ved Spil med udenlandske Obligationer kan løbe en stor Risiko, fordi de til en Tid kunne give en meget god Rente, men det er vanskeligt her at kunne bestemme den Sikkerhed, som disse Værdipapirer frembyde. Hvad derimod de indenlandske Obligationer angaaer, da troer jeg, at en dygtig Overformynderibestyrelse i Forening med Justitsministeren altid vil være istand til at bedømme, hvilke Papirer der maa ansees for at være de bedste og meest betryggende, og jeg er forvisset om, at saavel Overformynderen som Justitsministeren ville være istand til at frigjøre sig for Finantsministerens Tryk og kunne se paa Overformynderiets Interesse. Hvorfor man, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har gjort i sit Underænderingsforslag under Nr. 18, skulde ubelufte visse Værdipapirer, saaledes at det kun var de af Staten garanterede, der maatte vælges imellem, indseer jeg ikke nogen tilstrækkelig Grund til. Det forekommer mig f. Ex., at det vilde være urigtigt, om Overformynderen ikke maatte kunne anbringe Midlerne i Nationalbankactier. Dette er et Papir, der i en lang Aarrække har hæbbedt sin store Værdifuldhed, og om det end

har vekslet, saa har Beglingen ikke været saa betydelig større end Statspapirernes, og i alt Fald har det i Tidernes Løb vist sig at være et fuldt betryggende og værdifuldt Papir, som det havde været ønskeligt for mange Overformyndier, om de kunde have anbragt deres Penge i. Jeg troer derfor, at det er ganske i sin Orden, netop for Overformynderiets Skyld, at der gives det den Myndighed, som er bestemt i Forslaget under Nr. 17. Vi leve ganske vist for Dieblisset under Pengesforhold, hvor det er meget let at sætte Penge ud til 4 pCt. og derover i faste Eiendomme, men den Tid kan ganske vist komme igjen, hvor Forholdet bliver et andet. Jeg veed altsaa ikke, hvorfor man skulde indskrænke den Myndighed, der gives Overformyndieret, i en saa høi Grad, og hvorfor man ikke kunde betro Ministeren tilligemed Overformynderen til enhver Tid at handle saaledes, som han maatte finde forsvarligt. Jeg maa af de Grunde, der fra flere Sider ere fremsatte, foretrække det Forslag, der er stillet under Nr. 19, for det, der er stillet under Nr. 20.

Udler: Skjøndt jeg, som den ærede sidste Taler hittede, ganske rigtig har taget noget Hensyn til Finantserne ved at stille Forslaget under Nr. 19, saa maa jeg bestemt fastholde, at jeg aldrig har taget dette Hensyn, hvor jeg troede, at det kunde komme i Strid med de Umhyndiges Sikkerhed. Dette har for mig fra Begyndelsen af været Hovedformaalet ved denne Lov, og det vil jeg ikke fravige enten af Hensyn til Finantserne eller af nogen anden Grund; men jeg anseer vore Statspapirer for fuldkommen sikre efter den Orden, der er i vore Finantser, og om jeg end troer, at vi undertiden strække os noget længere, end vi maaskee burde, saa er det aldrig falsket mig ind at troe, at vi strakte os saa langt, at det kunde blive ruinerende, eller at vore Papirer ikke skulde tilbyde den fornødne Sikkerhed. Med denne Tanke ligeoverfor Statens Garanti er det, jeg troer, at man, som den ærede sidste Taler udtalte, bør give Overformyndieret Afgang til at kunne købe Obligationer. Den ærede Minister vil vistnok bekræfte, at han sikkert enkelte Gange, og vistnok gjentagne Gange, fra Overfor-